

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Forlovelse, Ægteskab, verdensberømt Bog, 196 Sider, 1,85. — Dr. M. Fadden, amerikansk Læge; Ægteskabelig Livslykke, 2 store Bind, kun 3 Kr. for begge B. — Døjlige Sæ, den unge, dybtstunkne Kvindes Testament, Op-lag 40.000, 1,35. — Ford: Hemmelighe-den ved at tjene Penge, 1,25. — Sund-hedslære, mange Oplysninger, kun 1,00. — Elvekjer: Muntre Fortællinger, kun 1 Kr. 25 Øre. — Filmens Eventyr, stort Pragtverk med 125 Kunstfotos, kun 3½ Kr. — Ungdom og Kærlighed, 0,75. Selves Bogforlag, Afd. P. S. D., Odense.

Grundstenen er lagt, Vejen er vist, og Fremgangen skal nok komme, om ikke ved Antagelse af alle de danske og engelske Forslag allerede i Aar, saa ved et videre Studium i de forskel- lige Kommissioner og Fortsæt- telsen af Arbejdet i de følgende Aar.

Island og Folkeforbundet.

Islands Førsteminister, Jóns- son, har i Genève rettet en Forespørgsel til Raadsmagterne om Mulighederne for Islands Optagelse i Folkenes Forbund. Forespørgslen er overalt blevet modtaget med den største Vel- vilje. Tyskland mente, at Island havde samme Ret til at blive Medlem af Folkeforbundet som de engelske Dominions. Dan- mark støtter Islands Bestræbel- ser paa at blive Medlem. Op- tagelsen vil antagelig finde Sted i 1930.

Nýggj útvarpsstöð í Íslandi.

Í Reykjavíkaraðlaðnum »Vísir« 11. sept. stendur at lesa fylg- andi grein:

»Tilboð vóru fyrri náðað síð- ani innheitaði frá útöndum um at seta upp útvarpsstöð her á landi. Lægsta tilboðið kom frá Marconi-felaginum uppá eina 1,6 kw. stöð fyrri 321 túsund íslenskar krónur, (men harí vóru ikki roknaðar mastrar og jarðarstreingir), næsta tilboðið var 43 túsund hagrí.

Atvinnumálaráðharrin undir- skrivaði í morgum samtyktina við Marconi-felagið um hina nýggju útvarpsstöðina, og er her stæddur ein fulltrúi fel- agsins, sum gjörði samtyktina fyrri tað.

Marconi-felagið hevur eisini veitt lán til stöðina, um 28 tús- und sterlingpund. Lánið skal móti 6½ % verða afturrindað í 5 ár.

Stöðin skal verða uppsett og liðug til nýtslu fyrri altingshátíð- ina á vári næsta ár, og greiðir felagið stórar sektir, um so ikki verður. Allur kostnaðurin verður 650 túsund ísl. kr., og skal stöðin standa 8—10 km. frá Reykjavík. Stöðið verður ápeikað fyrsta dagin.

Stöðin verður av allra full- komnasta slag, og gjörð eftir teim nýggjastu bertsku útvarpar- stöðunum, og verður hon út- gjörð við hópi av varalutum (Reserveele). Eitanin er, at stöðin skal hoyrast 120 km. í kring á krystalsmóttakara, ið kosta 20—30 kr., og kunnu tá ca. 60 túsund landsmenn hoyra hana, um teir vilja. Á einlampu- móttakara skal hon hoyrast væl

um ¼, av landinum og á 2-lampu um allt Ísland.

Ikki er at bera ótta fyrri óljóði fyrri motorum og ravnagsverk- um, tá lurtað verður eftir hesari stöð.

Stöðin kann eisini vera nýtt sum trádleys telegrafstöð, og skal hon til tess nýta tværreisir so stóra meg, hon rökkur tá um alla norðurlávu.

Marconi-felagið ábyrgist stöð- una teir fyrstu 12 mánaðirnær.

Niels Finsens Minde.

Den 24. September var det 25 Aar siden, at en af Danmarks Store, Lysbringeren **Niels R. Finsen**, døde, og ude paa det store Institut, der bærer hans Navn, mindedes man ham paa en enkel, højtidelig og stilfuld Maade.

Institutets Porte ud mod Strandboulevarden var slaaet op, og »Uvedkommende forbydes Adgange« sat ud af Kraft.

I den bagerste Haveafdeling, hvor Finsens Statue er anbragt paa Plænen udenfor Kontoret, samledes ved 3-Tiden en mindre Skare Indbudte, der blev mod- taget af Overlæge **Reyn**.

Overpresident **Bülow** var med, flere Hospitalsmyndighe- der saas mellem Institutets for- henværende og nuværende Læ- ger, Dr. **Forchhammer**, Overlæge **Rubow** o. a., og Niels Finsens Familie var stærkt repræsen- teret, Professorinde **Finsen** med Døtre og Sønner, Fru Overlæge **Reyn**, der er Finsens Søster, og andre nære Slægtninge.

Ved et skønt Tilfælde skin- nede Solen varmt og stærkt og kastede sin helsebringende Glans over Haven og ind i Stuerne til de Syge.

Rundt om Statuen grupperede sig næsten alle Institutets Sygeplejersker og mange af Patien- terne, som i Dag sendte særlig taknemlige Blikke til deres Vel- gørenes Broncebillede.

Ved Statuens Fod laa dejlige Blomster, samlet i Buketter, Kranse og Kurve, og fine Silke- baand fortalte om Beundring og Kærlighed: »Finsens Kysthospi- tal«, »Fra Institutets Afdelinger«, »Taknemlige Patienter« og en mæglig Laurbærkrans »Fra Fin- sens medicinske Lysinstitute«. Sygeplejersker og Slægtninge supplerede den mere officielle Blomsterhyldelse med smaa Bu- ketter.

En Sang blev omdelt; det var Salmen:

Lysets Engel gaar med Glans gennem Himmelporte, for Guds Engles Straalekrans flygted' alle Natens Skygger sorte — som Forsamlingen sang med dæmpede Stemmer. Saa steg Overlæge **Reyn** — Finsens Svoger — op paa Statuens Fod- stykke og talte hjerteligt og smukt.

Overlægens Tale.

... Vi har i Dag følt Trang til for en kort Stund at standse Arbejdet og kaste et Blik tilbage paa de 25 Aar, der er gaaet, siden Niels Finsen døde. Faa er de Mænd, hvis Værker lever for Eftertiden. Niels Finsen skabte et saadant levedygtigt Arbejde, trods Sygdom og en kort Levetid, thi han var i Be- siddeelse af baade Geni og Energi. Men dertil kom, at hans kæreste Tanke var at *helbrede*, og han fandt ad egne Forsker- veje Midler hertil — *Lys*et. Han bragte Lysets helbredende Egen- skaber i System og skabte selv de nødvendige Apparater og Instrumenter.

Da Finsen begyndte sine Un- dersøgelser, var han allerede en syg Mand, og han vidste, at kun faa Aar var ham beskaaret. Men han arbejdede hurtigt, og vi, der kendte ham, ved, at han anvendte al sin Kraft til Fordel for de Syge.

Hans Arbejde foregik under de allervanskeligste Forhold i hans Hjem, og han afholdt selv Udgifterne ved Eksperimenterne, hvis Værdifuldhed da ogsaa gik op for hans Samtid. Hagemann og Jørgensen traadte til med økonomisk Støtte, og senere hjalp Staten ham paa enestaa- ende Maade.

Finsens Undersøgelser staa- der Dag i Dag som for 25 Aar siden som det faste Grundlag for Lysbehandling og herunder ogsaa Røntgenlys og Radium.

Vi lærte i ham at kende en elskværdig Chef, og ude i den ganske Verden staa han som den geniale Foregangsmand. Vi mindes ham bedst ved at ar- bejde i hans Aand, værne om hans Livsværk og efter bedste Evne fortsætte det.

»Ere være hans Minde! Nu skilles man i Stilhed. Læ- ger og Slægtninge korte derefter til Vestre Kirkegaard og ned- lagde Blomster ved den geniale Naturforskers og Læges Bauta- sten.

Statsfiskeri.

Sovjet-Rusland udvider sit Fiskeri betydeligt.

Det danske Generalkonsulat i Leningrad har givet Indberet- ning til Udenrigsministeriet om store Udvidelser af Sovjet-Rus- lands Fiskeri. Planerne omtales nærmere i Tidsskriftet »Sovjet- handelen«.

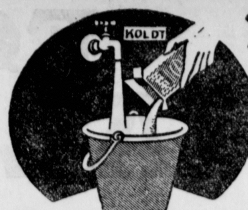
Fiskerigoddommen i de nordlige Have, i Havene i det fjerne Østen og i Unionens indre Have og store Indsøer udnyttes kun i meget ringe Omfang under for- ældede Organisations- og Ar- bejdsmetoder, og Fangsten har i de sidste 3 Aar i Gennemsnit kun andraget 9 Mill. Centner eller 10 pCt. mindre end for Krigen. Heraf udgjorde Stats- fiskeriets Andel 20 pCt., Privat- fiskeriets 10 pCt. og Fiskesam- menslutningers 70 pCt. Stats- fiskeriet deltog med 50 pCt. i Fangstens Forarbejdning.

Statsfiskeriet med underlig- gende Fiskeritruister sorterede indtil for kort Tid siden under »det øverste Raad for Folke- husholdningene«, medens Reali- sationen af Fisk og deraf forar- bejdede Produkter foretoges af Statsfiskesyndikatet.

Nu underlægges Fiskeritruis- terne Statsfiskesyndikatet. Dette indgaar som øverste Organ for Fiskeriet som en særlig Afdeling i Handelskommissariatet.

Regeringen har fornylig bevil- get 165 Millioner Rubler fordelt paa 1929—30 og næstfølgende Aar til Fiskeriets Fremme og regner at kunne hæve Fangst- udbyttet i nævnte Aar til hen- holdsviis 13½ og 17 Mill. Centner.

Det bevilgede Beløb skal an- vendes til en betydelig Forøgelse af Trawlerflaaden ved Murmansk og i Østen, til Udvidelse af be- staaende og Oprettelse af nye Fiskeribaser og Truster ved Unionens Indhave og Indsøer, til Anskaffelse af Motorbaade, Kølemaskiner og Fiskeriredska- ber, til Udvidelse af Fiskerifa- kultetet og bestaaende Fiskeri- skoler. Endvidere skal der tilkaldes udenlandske Fiskeri- eksperter, Russere skal studere Fiskeri i Udlandet, og russiske Fiskere, navnlig fra Murmansk, skal overflyttes til Østen.

Persil opløses altid i koldt Vand.

Derved opnaas den fulde Vaskevirkning. Til hver 2½ á 3 Spande Vand bruges 1 lille Pakke Persil.

Persil til al Slags Vask!

Til Salg.

Skure, Brædder, Planker m. m. sælges billigt fra Arbejds- pladsen ved Kajanlægget, hvor Tingene forefindes og anvises.

Kampmann, Kierulff & Saxild.

Til Slut skal nævnes Opret- telse af specielle Truster til Ud- sætning af Yngel af forskellige Fiskearter, som skal udsættes i de dertil egnede Indhave og -søer. Saaledes paanteskes Sild udsat i Aralsøen.

Centralisation.

Ministeren for offentlige Ar- bejder i England, Lord Lans- bury, har i en stor Tale stillet Forslag om, at samtlige engelske Kulværker frivilligt skulde sam- menslutte sig til et stort nation- alt Selskab. Dette Selskab skulde være et saakaldt Public Utilities Company, med hvilket Udtryk man i England betegner Virksomheder og Sammenslut- ninger, der sørger for den of- fentlige Forsyning paa forskel- lige Omraader, f. Eks. Gas-, Vand- og Elektricitetsforsyninger.

Lansbury stillede i Udsigt, at dette nationale Mineselskab vilde faa Kulmonopol, men det skulde naturligvis staa under offentligt Tilsyn, og Overskudet vilde blive begrænset. Saafernt de engelske Kulgrubejere vilde gaa med til en saadan Plan, folte han sig overbevist om, at Parlamentet vilde bevilge dem Understøttelse, saaledes som det var Tilfældet med Jernbanerne, da de kort efter Krigen blev sluttet sam- men i de fire store Selskaber.

Denne Erklæring fra Lans- bury er Arbejderregeringens første Føler i Bjergværksspørgs- maalet.

Ogsaa Mac Donald har talt i samme Retning som Lansbury, men han har i Modsetning til denne betonet, at Regeringen vilde foretrække, at Minejerne fandt en frivillig Ordning, frem- for at der skulde gennemføres noget tvangsmaessigt.

Bjergværksarbejderforbundets Kongres træder nu sammen i London for at drøfte denne Livssag for England, idet Drif- ten af Kulgruberne under den nuværende Form aldeles ikke kan konkurrere med Udlandet.

Bjergværksejerne har allerede ladet Offentligheden forstaa, at Lansburys Plan aldeles ikke kunde optages til en Diskussion. Men de vil samle deres Bestræ- belser om at faa dannet en fri- villigt skabt landsomfattende Salgssammenslutning.

Ein trupul heimferð.

Eg var í Íslandi og róði út í summar saman við öðrum For- oyingum. Vít vóru á Norðfirði og komu heim aftur til Foroyar við »Nova« 9. sept. síðstlidna. Ferðin yvir havið gekk væl, veðrið var av tí besta, og hevði tað nógv at siga fyrri okkum, tí einki av tí, víð hovdu í víðföri, slapp undir dekk av tí, at skipið var so fullt. Manningin var eisi- ini sera beinasom móti okkum, og royndi at gera okkum tað so hugnaligt sum møgult.

Áðrenn »Nova« kom á Norð- fjörð, hovdu Foroyingar spurt umboðsmann bergenska har á staðnum, um »Nova« skuldi til Tórshavnar. Hann segði ja, og tóku víð tí farðesóðlar frá honum, ið ljóðaðu uppá Tórshavn, (um ikki so hevði verið, hevði eg ikki farið víð). Vít hildu, at orð umboðsmannsins og teir farð- esóðlar, hann lat út, vóru iva- leysa góð prógv fyrri, at skipið legði at í Havnini, men so var ikki. Skiparin á »Nova« bríggj- aði seg hvørki um orð umboðs- mannsins, ei heldur um teir farðesóðlar, ið hann hevði latið okkum fingið.

Tá ið víð vóru komnir o. u. hálva leið til Foroyar, fóru menn at gráma um, at alt blív koyrt á land í Fuglafirði, bæði bátar og fólk, og so var, til tross fyrri tað, at víð mótmæltu, vóru bæði víð og bátur okkara koyrdir í land har. Hetta völdi, at víð vóru ein dag seinni heima hjá okkum sjálvum, og at víðingu eina nokk so fitta eykaútreiðslu.

Undir lossingini í Fuglafirði varð so bonskliga farið avstað, at lásinu sprungu upp á einum »kufferti« hjá einum av ferða- monnum, og innihaldið fór til sjós, ein partur av tí, sum í hesum »kufferti« var, fór til botns, meðan ein partur varð uppافتur hentaður rennandi vátur. Ein partur av tí, sum bjargað varð, er virðisleysur, millum annað fleiri kostbærar bókur.

Hesin maður, ið »kuffertin« átti, ættar sær at krevja víður- gjald fyrri tað tap, hann leið á hesari ferð, og tað haldi eg, hann eigur at fáa.

Eg spyrji: Kunnu víð ikki lit- ta á tey orð, ið umboðsmenninir hjá einum skipafelagið siga? (Í hesum tilfelli umboðsmaður bergenska á Norðfirði).

H. V. Madsen.

Vít lata hendan síðsta spurn- ingin ganga víðari, til rætta við- komandi; men annars skuldi